

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 63.463/1
van 5 juni 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
wijziging van diverse bepalingen van het Soortenschadebesluit
van 3 juli 2009’

Op 7 mei 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van het Soortenschadebesluit van 3 juli 2009’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 31 mei 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPES en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 juni 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het ontwerp strekt ertoe wijzigingen aan te brengen aan de artikelen 1 en 13 van het Soortenschadebesluit van 3 juli 2009, naar aanleiding van de vastgestelde aanwezigheid van enkele wolven in Vlaanderen.

In artikel 1 van het ontwerp wordt de voorwaarde om over een landbouwnummer te beschikken geschrapt om in aanmerking te komen voor wildschade of schade door een beschermde soort voor schade aan de voor landbouw nuttige dieren. De term “voor landbouw nuttige dieren” wordt gedefinieerd in artikel 2 en het eigen risico voor schade veroorzaakt door een wolf of lynx wordt geschrapt in artikel 3.

3. De ontworpen regeling kan worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 52 van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ (hierna: Natuurbehoudsdecreet) en in artikel 25 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

4. Gevraagd waarom de vereiste van een landbouwnummer behouden wordt voor de schade aan gronden, teelten of oogsten, daar waar deze geschrapt wordt voor schade aan de voor landbouw nuttige dieren en waarom de in het dossier gegeven verantwoording ten aanzien van schade aan de voor landbouw nuttige dieren, niet naar analogie toepasbaar kan zijn op schade aan gronden, teelten of oogsten, antwoordde de gemachtigde:

“Het natuurdecreet stelt dat schade aan gewassen, vee, bossen of visserij wordt vergoed. Hierbij wordt een professioneel karakter gesuggereerd. Verdere invulling hieraan werd gegeven door het Soortenschadebesluit, waar de vereiste tot het hebben van een landbouwnummer werd ingesteld.

Deze vereiste is voor wat het houden van voor de landbouw nuttige dieren betreft echter gebrekkig. Diverse voor de landbouw nuttige diersoorten (waaronder schapen en geiten maar ook kippen en konijnen) worden ook door loontrekkenden (hobbytelers) gehouden, en kunnen in essentie tot eenzelfde commerciële circuit behoren als de dieren van professionele landbouwers. Bovendien bezitten diverse loontrekkenden ook een landbouwnummer, bijvoorbeeld om aanspraak te maken op subsidies voor de instandhouding van lokale rassen. De vereiste van een landbouwnummer werpt dan ook een gedeeltelijk willekeurige barrière op ten aanzien van houders van deze dieren.

De vereiste tot het hebben van een landbouwnummer is voor het telen van gewassen (en de oogst ervan en de gronden waarop dit gebeurt) lijkt me daarentegen wel valabel. Dit is een commercieel circuit dat veel strikter is gebonden aan professionele (landbouw)activiteiten, en dus los kan worden gezien van hobbytelers. Het behoud van de vereiste tot het hebben van een landbouwnummer heeft hier dus wel nog zin.

Het schrappen van de vereiste ten aanzien van de voor de landbouw nuttige dieren is verder ingegeven door het probleem dat zij het draagvlak voor strikt beschermde soorten dreigt te hypothekeren (*in casu* wolf, en bij uitbreiding lynx). Er stelt zich geen actuele problematiek waarbij schade aan gewassen en oogsten bij schadelijders zonder landbouwnummer het draagvlak van een beschermde soort in dergelijke mate dreigt te ondermijnen.

Daarbij kan nog worden opgemerkt dat de dossier- en vergoedingskosten moeten worden gedragen binnen de bestaande refertekredieten. Een zekere terughoudendheid in het oprekken van de ontvankelijkheid voor schadevergoeding is dan ook op zijn plaats. Dit werd trouwens aangegeven door de Inspectie van Financiën, die in haar advies van 20.03.2018 aangaf niet gewonnen te zijn om de ontvankelijkheidsvoorwaarde van het bezit van een landbouwnummer in zijn geheel te schrappen.”

Uit het dossier en uit het antwoord van de gemachtigde kan worden opgemaakt dat verschillende criteria worden gebruikt voor schade veroorzaakt aan de voor landbouw nuttige dieren, enerzijds, en voor schade veroorzaakt aan gronden, teelten of oogsten, anderzijds. In zoverre de gemachtigde, wat betreft de schade aan gronden, teelten of oogsten, de voorwaarde van het voeren van een professionele landbouwactiviteit als criterium gebruikt, dient te worden opgemerkt dat deze argumentatie niet goed verenigbaar is met de regeling van artikel 52 van het Natuurbehoudsdecreet en die van artikel 25 van het Jachtdecreet, die de ontworpen bepaling tot rechtsgrond strekken en die niet uitgaan van enig vereiste inzake “professioneel karakter”. Het verdient bijgevolg aanbeveling om het verschil in behandeling, dat thans door de ontworpen bepaling wordt bewerkstelligd, beter te verantwoorden.

Bijzondere opmerkingen

Aanhef

5. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen *sub* 3 in verband met de rechtsgrond is opgemerkt.

Er dient derhalve een nieuw tweede lid in de aanhef te worden ingevoegd, dat als volgt wordt geredigeerd:

“Gelet op het Jachtdecreet van 24 juli 1991, artikel 25, vervangen bij het decreet van 16 juni 2006 en gewijzigd bij het decreet van 20 april 2012;”.

Het bestaande derde lid van de aanhef moet worden geschrapt.

Artikel 2

6. In artikel 2 van het ontwerp moeten de woorden “van hetzelfde besluit” worden ingevoegd tussen de woorden “In artikel 1” en de woorden “wordt een punt”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME